

р Гл. 8; 4.

с Иак. 4; 17.

чрѣзъ тѣхно-то моленіе за васъ, като имъ
сте драгы за прѣмногж-тѣ Божіѣхъ благо-
дати на васъ. Благодареніе же Богу за 15
снеисказаннѣ-тѣ неговѣ дарбѣ.

ГЛАВА 10.

И самъ азъ Павелъ моліжъ вы съ кро-
тость-тѣ и тихость-тѣ Христовѣ, азъ бѣко-
то съмъ смиренъ, когато съмъ при васъ, а
когато не съмъ при васъ земамъ дѣрзнове-
ніе къмъ васъ; И моліжъ ви ся, кога дойдѣ 2
при васъ, да сѧ не принудїжъ да употреб-
бїжъ дѣрзновеніе съ онѣзи смѣлостъ съ коѣ-
то мыслѣ да ся осмѣлїжъ противъ пѣкои
които мнятъ че ный по плѣтски ходимъ.
Защото ако и да ходимъ въ плѣть по плѣть 5
не воинствуваши. Защото оражія-та да
наше-то воинствованіе не сѫ плѣтски, но
съ Бога сѫ есины да разоряватъ твѣр-
дыни. Понеже зъсыпвамы помышленія, и 5
всяко възвышевіе което ся въздига противъ
познаніе-то Божіе, и плѣнимъ всякой ра-
зумъ да ся покорява Христу. И готови 6
смы да отмѣстимъ на всяко непокорство,
когато ся испѣлни ваша-та покорность.
Вѣнчило-то ли на работы-тѣ гледае вы? 7
Ако има нѣкой на себе си увѣреніе че
е Христовъ, то и това пакъ отъ самосе-
бе си да размыслия че както е той Хри-
стовъ, така смы и мный Христови. Защото 8
ако бы и нѣщо повечко да ся похвалїжъ ^{изъ}
наша-тѣ власть, коѣто ни даде Господь
за назиданіе а не за разореніе ваше, ^инѣ-
ма да ся посрамїжъ. Но да ся не покажжъ 9
че искашъ да вы заплашашъ съ писма-та
си. Понеже писма-та му сѫ, казува пѣкой,
тежки и сиены; но ^{лично-то} му присѣт-